

ПѢСНЬ.

X

Ты веч' утивашь,
Мой милій Сыне!
Тукъ мен' оставяшь
За теб' да тѣжъ!...

За тебя, милій,
Ще тѣжъ дълго
И съ гласъ унилій
Ще плачъ много....

Нъ, сынко, тебя
Когато спомнямъ,
Погледъ къмъ небе
Азъ ще да хвърлямъ.

Що ш' означава
Този погледъ мой —
Ще да познава
Само горѣ Той.

Азъ дѣт' да идѣ
Тебя ще выкамъ,
Дѣт' и да бѣдѣ
Се тѣй ще пытамъ:

До ще ли време
Пакъ да ся видимъ,
Сладко съсъ тебѣ
Да ся цълунимъ?

8. ДОБРО УКРАШЕНІЕ НА ЕДНѢ МАЙКѢ.

Въ Римъ, на едно събрание, сѣкъ было много знамениты римлянки, отъ които сяка една ся е хваляла съ свои-тѣ скъпоцѣнны камъниѣ, златны украшения и богаты нарядбы. Най послѣ молили Корнелиѣ — дъщеря-тѣ на знаменитій римски полководецъ Сцыпіона, а жена-тѣ на